

2020/2134(INI)

14.1.2021

ARVAMUS

Esitaja: arengukomisjon

Saaja: väliskomisjon

kliimamuutuste mõju kohta inimõigustele ning keskkonnakaitsjate rolli kohta selles küsimuses
(2020/2134(INI))

Arvamuse koostaja: Miguel Urbán Crespo

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et järjest rohkem keskkonkaitsjaid on viimastel aastatel tapetud, röövitud, piinatud, soopõhiselt rünnatud, ähvardatud, ahistatud, hirmutatud, laimatud, kriminaliseeritud, kohtulikult ahistatud, sunniviisiliselt väljatõstetud ja sundümbervasustatud;
- B. arvestades, et keskkonkaitsjate kriminaliseerimine on paljudes riikides tavaline praktika ning et avalike haldusasutuste poolt nende vastu algatatud strateegiliste kohtuasjade tõttu suunatakse ressursid, energia ja tähelepanu kaitsjate töö asemel hoopis pikale veninud ja sageli alusetute kohtumenetluste lahendamisele;
- C. arvestades, et COVID-19 pandeemia tõttu oodatav majanduskriis võib sundida riike keskkonkaitselt rahalisi vahendeid ära võtma, et stimuleerida lühiajalist majanduskasvu, mille tulemusena suureneb vägivalda kasutamine, et sundida kogukondi oma maalt lahkuma ja tekitada võimalus selle kasutamiseks;
 1. rõhutab, et arenguriigid, sealhulgas väikesed arenevad saareriigid, on kliimamuutustest kõige enam mõjutatud ning et nende inimõiguste aktivistid ja keskkonkaitsjad, kes on sageli põlisrahvaste või traditsiooniliste kogukondade liikmed, peavad kogema korruga mitmesugust vägivalda, näiteks väimseid ja füüsilisi ähvardusi, vabaduse piiramist, kohtulikku tagakiusamist ning isegi palgamõrva selle eest, et nad kaitsevad oma maad, pärandit ja keskkonda loodusvarade kasutamise tagajärgede eest; tunnistab, et keskkonkaitsjate võetavad meetmed on olulised, kuna nad otsivad, loovad ja levitavad toimivaid kliimamuutuste ennetamise, nendele vastupanu võime ja nendega kohanemise lahendusi ning mehhanisme mõjutatud territooriumide elanikele;
 2. tuletab meelde, et bioloogilise mitmekesisuse jätkuv hävitamine ja vähenemine õhnestavad paljude inimõiguste kasutamist; taunib asjaolu, et riigid on bioloogilise mitmekesisuse vähenemise määra alandamise eesmärgi täitmisel täielikult läbi kukkunud; tuletab meelde, et ökosüsteemi seisundi halvenemise kahjuliku mõju all kannatavad vaesed ebaproportsionaalselt ning vahel on see mõju vaesuse ja sotsiaalsete konfliktide peamine põhjus; kordab riikide kohustust tegeleda tõhusalt bioloogilise mitmekesisuse vähenemise põhjustajatega, sealhulgas integreerida ressursside säilitamise ja säästva kasutamise kohustusi üldisemasse arengupoliitikasse; rõhutab üldisemalt, et riikidel on kohustus mitte ainult kaitsta keskkonkaitsjaid, vaid kaitsta ka ökosüsteeme, millest sõltuvad väga paljude inimeste inimõigused;
 3. rõhutab, et arenguriikide elanikkond sõltub otseselt bioloogilisest mitmekesisusest, kuna see on vajalik nende toiduga kindlustatuse, terviseturbe ja majandusliku kindlustatuse jaoks; taunib tõsiasja, et kliimamuutuste põhjustatud bioloogilise mitmekesisuse seisundi halvenemine ja sellest tingitud ressursside kadumine muudab kõnealuse elanikkonna haavatavamaks ning kahjustab nende inimeste põhiõigusi ja väärikust;
 4. rõhutab tõsiasja, et arenguriigid ei suuda kliimamuutuste mõjudega ise tegeleda ja sageli sõltuvad nad rahvusvahelisest abist seoses nende suutlikkusega kriisi ohjata ning kliimamuutustega kohaneda ja nende mõju ette aimata; tuletab sellega seoses meelde

Pariisi kliimakokkuleppele alla kirjutanud riikide kohustust võtta kasutusele vähemalt 100 miljardit USA dollarit aastas, et tagada arenguriikides kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise meetmed, et tugevdada mõjutatud elanike toimetulekuvõimet;

5. kutsub liitu ja selle liikmesriike üles toetama järgmisel ÜRO Peaassambleel seda, et üleilmselt tunnustataks õigust ohutule, puhtale, tervislikule ja kestlikule keskkonnale;
6. rõhutab keskkonnaaktivistide keskse rolli olulisust kliimamuutuste mõjudest mõjutatud isikute põhiõiguste ja väärkuse kaitsmisel; rõhutab, et nad on meie avalike hüvede esiletõstmisel ja kaitsmisel üliolulised, eriti põlisrahvaste ning kogukondade pärandi hulka kuuluvatel aladel;
7. märgib, et keskkonnaaktivistid töötavad sageli ohtlikes keskkondades, kus relvakonfliktid, liigkasutus ja salaküttimine on laialt levinud, samas kui keskkonnaseisundi halvenemine ning ressursside ammendumine üksnes suurendavad neid pingeid;
8. väljendab sügavat muret asjaolu pärast, et arenguriikides üha rohkem kriminaliseeritakse ja kiusatakse taga keskkonnaaktiviste, kes langevad paljude süütegude toimepanijate, näiteks mitmesuguste relvastatud rühmituste või eraisikute rünnakute ohvriks ning niisuguste teatavate valitsuste ja hargmaiste ettevõtjate hirmutamise ohvriks, kes mõnes piirkonnas investeerivad projektidesse, mis aitavad kaasa taastumatute loodusvarade kasutamisele, põhjustades sellega raadamist, bioloogilise mitmekesisuse vähenemist ja inimõiguste rikkumisi, mis mõjutavad peamiselt naisi, kohalikke kogukondi ja põlisrahvaid; tuletab sellega seoses meelde, et põlisrahvastel on loodusvarade kestlikus majandamises ja bioloogilise mitmekesisuse säilitamises ülioluline roll; kutsub ELi üles mitte rahastama projekte, mis võivad aidata kaasa põlisrahvaste oma kodumaalt väljatõstmisele; soovib ELi liikmesriikidel, kes ei ole seda veel teinud, ratifitseerida Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) põlisrahvaste ja hõimurahvaste konventsioon nr 169; kutsub ELi ja selle partnerriike üles eelkõige tunnustama ning kaitsma põlisrahvaste õigust taval põhinevalt omada ja hallata oma maad ning loodusvarasid, nagu on sätestatud põlisrahvaste õiguste ÜRO deklaratsioonis ja Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsioonis nr 169, ning järgima vaba, eelneva ja teadva nõusoleku põhimõtet, võimaldades maad kollektiivselt registreerida; mõistab hukka kõik püüded dereguleerida keskkonna- ja inimõiguste kaitset COVID-19 pandeemia ja muude kriiside kontekstis; väljendab muret keskkonnakaitsjate ja rikkumisest teatajate olukorra pärast kogu maailmas; kutsub komisjoni üles toetama keskkonnakaitsjaid kogu maailmas ja tagama, et võetaks vastu tegevuskava, mille eesmärk on võidelda suurenenud vägivalga vastu, mida kasutatakse selleks, et sundida COVID-19 pandeemiaga seoses kogukondi oma maalt lahkuma;
9. rõhutab, et kuigi rünnakuid ja ähvardusi esineb kõikjal maailmas, märgib ÜRO inimõiguste kaitsjate olukorra eriraportöör, et olukord on eriti tõsine Ladina-Ameerikas ning Aasias, kus teatavad rahvusvahelised investorid, äriühingud ja kohalikud omavalitsused eiravad elanikkonna õigustatud muresid; märgib, et paljudel juhtudel toimuvad konfliktid ja rikkumised majandusliku ebavõrdsuse ja sotsiaalse tõrjutuse kontekstis; taunib keskkonnaaktivistide kohtulikku tagakiusamist ja kriminaliseerimist Amazonase piirkonnas, kus keskkonnaaktivistide ründamine, tapmine ja tagakiusamine aina sagenevad; taunib keskkonnaaktivistide vastu suunatud rünnakute arvu ja tagakiusamise kasvamist Hondurases ja Guapinoli keskkonnaaktivistide hiljutist

tapmist; märgib, et viimase kolme aasta jooksul on registreeritud 578 keskkonna-, maa- ja põlisrahvaste õiguste kaitsjate tapmist; rõhutab, et Filipiinid on pidevalt nende riikide nimekirja tipus, kus keskkonnaõiguste kaitsjana tegutsemine on kõige ohtlikum; kordab oma üleskutset komisjonile, võttes arvesse riigis toimuvate inimõiguste rikkumiste tõsidust ja Filipiinide ametivõimude koostöövalmiduse ja olukorra olulise paranemise puudumist, algatada menetlus, mis võib viia soodustuste ajutise peatamiseni üldiste tariifsete soodustuste kava pluss (GSP+) alusel;

10. kutsub komisjoni üles tagama enne kaubandus- ja koostöölepingute sõlmimist ning arendusprojektide rakendamist koostatavate mõju hindamise uuringute sõltumatus, et eelkõige mõõta ja vältida nende mõju kohaliku elanikkonna õigustele; nõuab, et mõju hindamised tehtaks kodanikuühiskonna ja kohalike kogukondade olulisel osalusel ning et tulemusi võetaks majanduslikes kokkulepetes ja arendusprojektides nõuetekohaselt arvesse; kutsub komisjoni üles hindama projektide teostamist uuesti, kui peaks esinema inimõiguste rikkumisi;
11. rõhutab, et arenguriikide keskkonnakaitsjatel on metsade ja ökosüsteemide kaitsmisel ülitähtis roll ning et põliselanike majandatavatel maadel on metsade hävitamise määr madalam ja nende kaitsetulemused on paremad kui põlisrahvasteta kaitstavatel piirkondadel;
12. väljendab sügavat muret selle pärast, et kliimamuutused toovad kaasa elamiskõlbliku maa hävitamise, ökosüsteemide närbumise ja kõrbestumise suurenemise teatavatel territooriumidel, eriti arenguriikides; on veendunud, et lähiaastatel sunnib kliimamuutuste mõju paljusid liikuma, kuna nende maa ei ole enam elamiskõplik, tekitades seega rohkem arengu- ja arenenud riikidest pärinevaid keskkonnapagulasi; rõhutab, et seetõttu ja inimõiguste ja väärkuse säilitamise tagamiseks tuleb kaaluda keskkonnapagulase staatuse rahvusvahelist tunnustamist; märgib sellega seoses, et 1951. aasta pagulasseisundi konventsioon ei hõlma keskkonnakaalutlustel ümberasustatud isikute kaitset; nõuab kliimamuutuste tõttu liikuvate inimeste suhtes kohaldatavaid tingimusi käsitleva ühise terminoloogia täpsustamist nii rahvusvaheliselt kui ka üleeuroopaliselt; juhib sellega seoses tähelepanu ÜRO inimõiguste komitee põrdeleisele otsusele kohtuasjas *Teitioti vs. Uus-Meremaa*, milles tunnistati, et kliimaga seotud ja loodusõnnetuste eest põgenevatel inimestel on kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti alusel kehtiv õigus rahvusvahelisele kaitsele; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama seda otsust stiimulina, et täpsustada kliima põhjustatud rände tingimusi käsitlevat ühist terminoloogiat rahvusvahelisel ja Euroopa tasandil, ning võtma kõik vajalikud meetmed kliima tõttu ümberasustatud isikute täieliku kaitse tagamiseks liidu õiguse alusel ja asjakohase varjupaigasüsteemi kehtestamiseks ning turvalise ja seadusliku rände kanalite loomiseks; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles välja töötama ja vastu võtma liidu rände- ja varjupaigapoliitika reformi raames asjakohaseid meetmeid, nagu liikuvuskavad, õpe ja ümberõpe töötajatele, kes tulevad nendest kolmandatest riikidest, mis on kliimamuutuste kahjulikest mõjudest eriti mõjutatud; nõuab humanitaarviisade kasutamist ja ajutist kaitset ootamatute katastroofide tõttu ümberasustatud isikute jaoks ning pikaajalist riiki lubamist inimestele, kes on pärit riikidest, mis muutuvad või on muutunud kliimamuutuste tõttu elamiskõlbmatuks;
13. leiab, et ELi õigusaktide kehtestamine siduva, ühtlustatud ja kohustusliku ettevõtjate nõuetekohase hoolsuse kohta võib aidata parandada inimõiguste kaitset ja vastavust

keskkonnastandarditele võitluses karistamatuse ja kliimamuutuste vastu arenguriikides ning aidata kaasa ÜRO kestliku arengu eesmärkide ja Pariisi kokkuleppe rakendamisele ning ELi rohelise kokkuleppe eesmärkide täitmisele; rõhutab, et tulevased õigusaktid peaksid võtma arvesse naiste ja haavatavate rühmade, näiteks laste ja põliselanike spetsiifilisi vajadusi ja õigusi; palub komisjonil jätkata tööd selle nimel, et kiidetaks heaks rahvusvaheliste korporatsioonide suhtes kohaldatav inimõigusi käsitlev siduv ÜRO leping; väljendab sellega seoses heameelt komisjoni plaani üle koostada selleteemaline seadusandlik ettepanek, millega tagatakse inimõiguste rikkumiste ohvritele juurdepääs õigusemõistmisele ning nähakse mõjutatud kogukondadele ette õiguskaitse- ja vastutusmehhanismid; rõhutab erasektori ja investeeringute olulist rolli kliimamuutuste vastu võitlemises; rõhutab ettevõtete tõhusa vastutustundliku äritegevustava tõestatud kasu; kordab, et ELi investeerimis- ja kaubanduslepingud peaksid tõhusa järelevalve- ja jõustamismehhanismi raames sisaldama siduvaid ja jõustatavaid sätteid kliimamuutuste, raadamise, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ning põlisrahvaste ja kohalike kogukondade õiguste kaitsmiseks; leiab arenguperspektiivist lähtudes, et ELi kaubanduspoliitika läbivaatamisel peaks uuesti määratlema, edendama ja tugevdama keskkonna- ja inimõiguste kaitset; rõhutab, et sotsiaalsete, keskkonnaalaste ja inimõigustega seotud hoolsuskohustuste täitmine tuleks tagada uutes kaubandusmehhanismides, nagu vabakaubanduslepingutes, majanduspartnerluslepingutes, üldiste tariifsete soodustuste kavades ja investeerimislepingutes;

14. tuletab meelde, et kliimamuutuste negatiivsed tagajärjed kahjustavad riigi arenguväljavaateid ja süvendavad juba olemas olevat ebavõrdsust, näiteks soolist ebavõrdsust; rõhutab, et kliimamuutuste mõju on rängem haavatavamatele inimestele, nagu naised ja tütarlapsed, ning et 80 % kliimamuutuste tõttu ümber asunud inimestest on naised; väljendab heameelt komisjoni asepresidendi Frans Timmermans'i võetud kohustuste üle tasakaalustada soolist ebavõrdsust, mida kliimamuutused veelgi suurendavad; nõuab tungivalt, et komisjon integreeriks soolise võrdõiguslikkuse ja kliimaõigluse iga sellise poliitika koostamisse ja rakendamisse, millel on mõju naiste ja tütarlaste olukorrale, ning edendaks põlisrahvaste hulka kuuluvate naiste, naiste õiguste kaitsjate ja kõigi tõrjutud sooliste kogukondade osalemist ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni raamistikus;
15. kutsub komisjoni üles hoolikalt kontrollima, et arengukoostöö ja välispoliitika eri vahenditest, sealhulgas Euroopa Investeerimispanka kaudu rahastatavad taristu- ja energiaprojektid toetaksid inimõigusi, kestliku arengu eesmärgi, Pariisi kokkuleppes sätestatud kliimamuutuste vastu võitlemise eesmärgi ja Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärgi ega ohustaks neid; rõhutab, et tegevus, mida rahastatakse arengut rahastavate asutuste kaudu ilma kohalike kogukondade ja tõrjutud rühmade nõusolekuta või sisuka konsultatsioonita, võib ohustada inimõiguste ja keskkonnakaitsjaid; nõuab sellega seoses hoolikat hindamist, kas kavandatud projektide koostamisel on konsulteeritud põliskogukondade ja kohaliku elanikkonnaga ning kas projektides on arvesse võetud nende kogemusi ja teadmisi kohaliku ökoloogia, inimõiguste ja arenguvajaduste valdkonnas; rõhutab, et mitmeid keskkonnakonflikte oleks võimalik vältida kohalike kogukondade, põlisrahvaste ja keskkonnaaktivistidega eelneva konsulteerimise ja nende aktiivse kaasamisega; üldisemalt tuletab meelde, et õigustepõhist lähenemisviisi tuleks rakendada ja rangelt kohaldada ning austada kõigis ametliku arenguabi raames rahastatavates projektides, eriti karjakasvatavate ja põlisrahvaste õiguste puhul, mis tähendab tõhusate kaebus- ja õiguskaitsemehhanismide tagamist kooskõlas komisjoni

11. juuni 2013. aasta soovitusena 2013/396/EL, eriti juhul, kui kliimameetmetega rikutakse nende õigusi; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama arenguriikidele antavat toetust, et leida püsivaid lahendusi keskkonna tõttu ümberasustatud isikutele, sealhulgas põlisrahvastele, karjakasvatajatele ja teistele maaelanikkondadele, kelle traditsioonilised elatusvahendid on kliimamuutuste kahjulike mõjude tõttu hävinenud, ja leida uued elatusvahendid, mis sobivad muutuva kliimaga paremini;
16. rõhutab, et keskkonnaaktivistide tegevus on täielikult kooskõlas säästva arengu eesmärkidega ja nende eesmärkide süsteemne rakendamine peaks toimuma kohalikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil;
17. kutsub komisjoni üles parandama inimõiguste kaitsjate ja keskkonnaaktivistide kaitsmise raamistikku, võimaldades neil paremini tunda oma õigusi ja kaitsemeetmeid, mis võivad neile kasulikud olla, samuti tugevdada võrgustikku ja parandada ühenduvust organisatsioonide vahel, kes osalevad võitluses kliimamuutuste ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemise vastu arenguriikides ja kogu maailmas; nõuab tungivalt, et riigid tunnistaksid, et turvalisele, puhtale, tervislikule ja kehtlikule arengule kaasa aitava bioloogilise mitmekesisuse kaitsjad on ka inimõiguste kaitsjad; kutsub sel eesmärgil ELi ja selle liikmesriike üles uurima võimalust, kuidas loodusele anda juriidilise isiku staatus, tugevdades seeläbi keskkonna õiguskaitset; kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu naissoost inimõiguste kaitsjate eristatud kaitsevajadustele, tunnistades nende rolli võimsate muutuste põhjustajatena, eriti kliimameetmete valdkonnas; rõhutab sellega seoses vajadust toetada suutlikkuse suurendamist ja naiste rolli koolitajate ja muutuste kiirendajatena ning tagada niisuguste organisatsioonide piisav rahastamine; tuletab meelde, kui sageli satuvad kogukonna naissoost liidrid ja keskkonnaaktivistid repressioonide ja isegi mõrvade ohvriks, näiteks Euroopa Parlamendi mõttevabaduse eest antavale Sahharovi auhinnale nomineeritud ja selle nimekirja kantud vaprad aktivistid, nimelt Brasiiliast pärit Marielle Franco, kes mõrvati 2018. aastal, ja Hondurasest pärit Berta Cáceres, kes mõrvati 2016. aastal; kutsub komisjoni üles nõudma tõhusat uurimist ja seda, et keskkonnaaktivistide mõrvade eest vastutavad isikud antaks kohtu alla; osutab rahvusvahelist keskkonnaõigust käsitleva Escazú lepingu sätetele, eriti sätetele, mis on seotud keskkonna ja inimõiguste omavahelise seotusega ning vajadusega kaitsta keskkonnaaktiviste; julgustab komisjoni ja liikmesriike sõlmima sarnaseid lepinguid teiste makropiirkondadega kogu maailmas;
18. kutsub komisjoni üles kavandama piisavat toetust keskkonnakaitsjate kohalikele, piirkondlikele ja rahvusvahelistele võrgustikele, et hõlbustada nende koostööd ja võimaldada neil tõhustada oma tegevust ja panust looduslike ökosüsteemide kaitseks; ergutab rahaliste ressursside eraldamist keskkonnakaitsjatele, et nad saaksid investeerida parematesse seadmetesse kliimamuutustest ohustatud territooriumide tõhusamaks jälgimiseks, ning teadusandmete ja parimate tavade kogumiseks toetuse pakkumist, keskkonnahariduse programmide väljatöötamist keskkonnamuutustega kohanemiseks ja arendusprojekte keskkonnatingimuste ja elukvaliteedi parandamiseks; nõuab tungivalt, et partnerriigid võtaksid meetmeid põlisrahvaste tõhusaks kaasamiseks kliimamuutustega kohanemise ja nende leevendamise meetmetesse ning pakuksid sel eesmärgil otse põlisrahvasteni jõudvat tehnilist ja rahalist abi omavalitsuse, territoriaalse kontrolli ja haldamise toetamiseks;
19. nõuab, et Euroopa Liit toetaks piirkondlikku lähenemisviisi kliimamuutuste mõjudele

reageerimisel arenguriikides, et anda detsentraliseeritud kohalikele omavalitsustele, kohalikele kodanikuühiskonna organisatsioonidele ja keskkonnaaktivistidele suurem roll kliimamuutuste keskkonnavalaste, sotsiaalsete ja majanduslike mõjude vastu võitlemisel;

20. kutsub nõukogu ja Euroopa välisteenistust üles tugevdama enda koostatud inimõiguste kaitsjate toetamise suuniste kohaldamist, võtma süstemaatiliselt arvesse inimõiguste kaitsjate kaitsmiseks võetavaid meetmeid ja lisaks konkreetsetele olukordadele reageerimisele arendama välja pikaajalise strateegia inimõiguste kaitsjate võimalikult tõhusaks kaitsmiseks;
21. nõuab tungivalt, et komisjon toetaks riike selliste kaitsemehhanismide ja õigusaktide kehtestamisel, milles esitatakse keskkonnakaitsjate määratlus, tunnustakse nende tööd ja tagatakse nende kaitse;
22. on seisukohal, et nõukogu ja Euroopa välisteenistus peaksid esitama Euroopa Parlamendile aastaaruande inimõiguste kaitsjate kaitsmiseks võetud ELi meetmete kohta;
23. nõuab poliitilise ja rahalise toetuse suurendamist keskkonnaõiguste kaitsjatele ning mõistab süstemaatiliselt hukka nende vastu suunatud survemeetmed;
24. nõuab, et EL hõlbustaks kooskõlas ÜRO Inimõiguste Nõukogu 21. märtsi 2019. aasta resolutsiooniga 40/11 üldsuse, sealhulgas kodanikuühiskonna, naiste, laste, noorte, põlisrahvaste ning maa- ja kohalike kogukondade teavitamist ja osalemist keskkonnavalaste otsuste tegemises mitte ainult arenguriikides, vaid kogu maailmas.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	14.1.2021
Lõpphääletuse tulemus	+: 12 -: 3 0: 8
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Bernhard Zimniok
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Barry Andrews

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

12	+
S&D	Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi
The Left	Miguel Urbán Crespo

3	-
ECR	Ryszard Czarnecki
ID	Gianna Gancia, Bernhard Zimniok

8	0
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
ID	Dominique Bilde

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu